

Ovaj rad se bavi pitanjem kako žene koje trpe nasilje u porodici postaju ubojice. Nasilje u porodici je oduvijek postojalo u različitim vremenima, kulturama i društvima, ali dugo se nije znalo kakve razmjere poprima ta pojava. Istraživanja pokazuju da je nasilje u porodici veoma rasprostranjeno, da ima veoma ozbiljne posljedice, te da su njegove žrtve daleko češće žene i djeca nego odrasli muškarci. Te činjenice su privukle pažnju nacionalnih zakonodavstava i potakle ih da sagledaju značajnu posljedicu nasilja u porodici - njegova uloga kao kriminogenog faktora. U radu će se pokazati da je nasilje koje žene trpe usko povezano sa tradicionalnom patrijarhalnom socijalizacijom, njihovom rodom, etničkom i socijalnom marginalizacijom i odsustvom pravne pomoći i podrške.

Žene dugo vremena trpe nasilje, koje s vremenom biva sve teže i učestalije. Zbog toga nasilje u porodici predstavlja trajan oblik viktimizacije žena i značajan kriminogeni faktor odgovoran za veliki dio kriminaliteta žena, posebno onog koji ima za posljedicu smrt nasilnika.

Ključne riječi : NASILJE U OBITELJI, SINDROM ZLOSTAVLJENE ŽENE, KRIMINALITET ŽENA, TEORIJA NAUČENE BESPOMOĆNOSTI, TEORIJA CIKLIČNOSTI NASILJA, PATRIJARHALNO DRUŠTVO

POLOŽAJ ŽENE KROZ POVIJEST

Nasilje i zlostavljanje žena i djece od strane muškarca često se događa. Uzrok tog problema leži u uslovima života žene u društvu i porodici. Od samih početaka položaj žene u odnosu na muškarca je smatran nižim. Takav stav služi dehumanizaciji žene, što onda i omogućuje takvu vrstu nasilja i čini je prihvatljivom. Smatra se da je ovaj svijet uvijek pripadao muškarcima i da je hijerarhija spolova postojala već u primitivnoj hordi i održavala se vjekovima. Prema etnografskim podacima superiornost muškaraca u primitivnoj hordi bila je izražena lovom i ubijanjem. Agresivnost ljudskog mužjaka suprotstavljala se pasivnosti ljudskih ženki. U zemljoradničkim zajednicama žena je imala određeni prestiž zbog kulta plodnosti. No usprkos matrijarhatu kao pojavi, društvo je oduvijek bilo muško jer je politička i društvena vlast pripadala muškarcima. Sa pojavom stočarstva, obrađivanja metala i zemljoradnje javlja se patrijarhat. Muškarac je prigrabio uzde, a žena je bila lišena svog dostojanstva, podjarmljena, pretvorena u robinju i oruđe za rađanje djece. Pojava monogamne porodice, zasnovana na vladavini muškaraca donijela je nejednakost i antagonizam u odnosima između spolova. Kad je patrijarhat postao društveno premoćan, oduzeo je ženi sva prava - ona se kupuje kao stoka, ništa ne posjeduje - ona je posjed najprije oca, kasnije muža.

U srednjem vijeku žena zadržava podređen položaj i apsolutnu zavisnost od muža i oca. Kršćanska ideologija je u mnogočemu pridonijela ugnjetavanju žene kojoj su bila uskraćena sva prava. U feudalizmu položaj žene bio je klasno uvjetovan. Tek u 18. st. sloboda i nezavisnost žena postaje veća. Žene se uključuju u društveni i politički život, ali bivaju i sve više napadane. Kapitalistički način proizvodnje uključio je ženu u proizvodnju, ali je zadržao njenu ekonomsku i pravnu nejednakost. Klasno društvo je stvorilo sliku žene kao bića slabog, pasivnog, iracionalnog, poslušnog, prilagodljivog, nježnog, čije je mjesto pored kućnog ognjišta, a jedino zaduženje biološka reprodukcija, dok je od muškarca stvorilo sliku snažnog, aktivnog, odgovornog, racionalnog bića kome su dostupne sve funkcije i položaji u društvenom i političkom životu.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com